

LÁ THƯ MỤC VỤ

Hơn một năm rưỡi tôi được may mắn ở cùng phòng giam với linh mục Giuse Tiến Lộc là thời gian đem lại nhiều lợi ích thiêng liêng nhất trong mười năm tù của tôi. Hai phần ba trong số tù nhân trong buồng giam là Kitô Hữu, mà có vào tù thì mới thấy rằng không thể bám víu vào bất kỳ ai hay vào bất kỳ điều gì ngoại trừ bám vào Chúa, nên những anh em Kitô-Hữu ấy sốt mền cách lạ lùng. Tôi được lãnh nhận áo dòng từ năm 1966, sau hai năm làm ‘Nhà Tập’, tôi được khấn tạm lần thứ nhất...rồi cứ thế đến tháng 8 năm 1975 tôi tuyên khấn trọn đời trong Dòng La San. Nghĩa là lúc vào tù là tôi đã chính thức làm một tu sĩ hơn 12 năm, thế mà xét lại, chưa lần nào tôi cầu nguyện và rước Mình Thánh Chúa sốt sắng bằng những lần ở trong tù. Ở tù mà rước lễ được à ?

Vâng, trong tù chúng tôi vẫn được chịu lễ. Lúc được phép viết thư về gia đình xin thuốc, linh mục Tiến Lộc viết ít hàng xin người chị gửi vào loại thuốc trị bệnh mà trại tù không có, đó là thuốc “Christomycine” (mới đọc qua ai cũng nghĩ là một loại thuốc trụ sinh có lẽ dùng để trị ghẻ, vì tất cả mọi người đều bị thứ ghẻ ‘bộ đội’ tấn công thâm thẳm từ đầu đến chân). Người chị của linh mục Tiến Lộc là vợ một vị Đại Tá trường Quân Nhạc (đang đi tù cải tạo ở miền Bắc) hiểu được chữ “Christ” nên tìm cách gửi loại thuốc quý báu đó vào cho em. Khi cha Lộc lên thông báo, lòng ai cũng vui mừng cách lạ lùng (ngoài đời hiếm người vui mừng khi biết mình sắp rước lễ !), ấy vậy mà các tù nhân Công Giáo vui mừng khôn tả và náo nức chuẩn bị tâm hồn đón rước Chúa.

Nếu sáng hôm sau được rước lễ thì chiều hôm trước anh em đã được rỉ tai nhau thông báo để phân công và chuẩn bị. Đã gọi là “Thánh Lễ chui” mà cũng cần chuẩn bị sao ? Vâng, phải chuẩn bị chu đáo lắm. Bề ngoài, phải có người canh chừng các cai tù và báo động kịp thời khi họ đến trước song sắt buồng giam; tiếp theo là công tác quan trọng không kém, cần một số anh em lãnh phận sự đánh lạc hướng những kẻ bị tình nghi làm ‘anten’ trong buồng ; sau cùng, vài anh em tự động trở thành các Thừa Tác Viên Thánh Thể, khéo léo trao Mình Thánh Chúa cho người khác mà không để những kẻ ngoại cuộc lưu ý. Bên trong, anh em chuẩn bị tâm hồn (thậm chí có người tự bắt buộc phải tắm rửa hăn hoi trước khi chịu lễ !) nhất là cam kết ngầm với nhau là sẽ bám đốt ngón tay mà lần một chuỗi Mân Côi. Đó là những lần rước lễ đặc biệt và sốt mền nhất trong đời tôi.

Hãy đọc câu chuyện sau đây xảy ra trong một trại tập trung của Đức Quốc Xã, nơi mà các linh mục thỉnh thoảng được phép đến thăm giáo dân : Ngày nọ, một người lính Đức đẩy một chiếc xe đầy những chăn mền, quần áo, thuốc lá vào phân phát cho tù nhân. Anh ta xác lác hạch hỏi một bác tù già Công Giáo : Linh mục của ông vào thăm có bao giờ thấy mang quà cáp gì, đâu có quan tâm chăm sóc cho ông ! Bác tù già trả lời : Anh có nhìn thấu tâm hồn của tôi không ? Người lính trả lời : Làm sao nhìn thấy được ! Bác tù nhân từ tốn giải thích : “Đúng vậy, anh không thể thấy được chiếc áo trắng thanh tẩy mà tôi nhận được khi vị linh mục rửa tội cho tôi. Rồi mỗi khi ngài vào thăm, ngài lại tẩy sạch tâm hồn tôi khỏi những vết nhơ bằng chính Mình Thánh Chúa Kitô. Mỗi khi ngài cho tôi rước lễ, là ngài đặt chính con người của Chúa Giêsu vào trong tâm hồn tôi. Những điều thuốc anh phân phát, rồi cũng sẽ tan theo mây khói. Quần áo anh phân phát cũng sẽ trở nên cũ kỹ và rách nát, nhưng món quà mà vị linh mục trao cho tôi sẽ ở với tôi mãi mãi và dẫn đưa tôi về nước trời”.

Cần phải nhận định rằng : Thánh Lễ nào không phải là Lễ Mình Máu Thánh Chúa Giêsu hay sao, mà phụng vụ còn phải đặt ra lễ hôm nay ? Vấn đề này đã được tranh luận sôi nổi từ cuối thế kỷ XIII. Như vậy, trong chiều dài hơn một nghìn năm, Giáo Hội vẫn cử hành thánh lễ tạ ơn, nhưng không nghĩ tới việc đặt ra một ngày lễ đặc biệt để tôn thờ Chúa Giêsu ngự trong Thánh Thể. Hội Thánh coi Thánh Thể là lương thực hằng ngày nên chỉ quan tâm để lãnh nhận hầu giúp các tín hữu đủ sức bước đi trên đường về quê trời. Ước gì mỗi người chúng ta ý thức tôn thờ Chúa Giêsu trong Bí Tích Thánh Thể cách thiết thực hơn. Phần nội tâm, hãy chuẩn bị tâm hồn trước khi rước lễ và chịu lễ xong, hãy cảm tạ Chúa và tâm sự với Ngài. Phần bên ngoài, vì nhà thờ là nơi có Thánh Thể Chúa Giêsu hiện diện, hãy giúp nhau, nhất là tập cho các em nhỏ, ý thức giữ gìn nhà thờ sao cho xứng đáng là nơi Chúa ngự.